

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI
POOBLAŠČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
T: 01 230 9730
F: 01 230 9778
gp.ip@ip-rs.si
www.ip-rs.si

Številka: 007-19/2020/6

Datum: 2. 6. 2020

Ministrstvo za pravosodje
Direktorat za kaznovalno pravo in človekove pravice
gp.mp@gov.si

ZADEVA: Predlog novega Zakona o varstvu osebnih podatkov na področju obravnavanja kaznivih dejanj (ZVOPPOKD) – EVA: 2020-2030-0006 – MNENJE
ZVEZA: dopis št. IPP 007-6/2019/24 z dne 27.5.2020 s prilogo

Spoštovani,

zahvaljujemo se vam za dopolnjeni predlog novega Zakona o varstvu osebnih podatkov na področju obravnavanja kaznivih dejanj (v nadaljevanju predlog ZVOPPOKD) – EVA: 2020-2030-0006, ki ste nam ga poslali dne 27. 5. 2020 in se nanaša na prenos Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (v nadaljevanju Direktiva) v Republiki Sloveniji.

Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju IP) pozdravlja številne popravke in dopolnitve glede na delni predlog ZVOPPOKD z dne 16. 1. 2020, pri čemer poudarja, da mora biti vodilo tako predlagatelja kot tudi zakonodajalca ohranitev visoke ravni varstva osebnih podatkov v Republiki Sloveniji, kot izhaja iz Ustave RS in sodne prakse Ustavnega sodišča ter Evropskega sodišča za človekove pravice. V nadaljevanju s tem ciljem in na podlagi vašega zaprosila ter 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1) podajamo pripombe na prejeta gradivo. Ne ponavljamo pa že večkrat podanih stališč IP glede na to, da je IP to materijo (sprva obravnavano v predlogih ZVOP-2) že komentiral v obsežnih mnenjih. Skupaj je IP doslej podal 10 mnenj (od tega 4 v letu 2019 in 2 v letu 2020) na predloge ZVOP-2. Od javne obravnave marca 2019 do zdaj pa smo ta vprašanja obravnavali in svoja stališča pojasnili tudi na več kot 12 sestankih na prošnjo predlagatelja.

Uvodoma izpostavljam, da iz prejetega gradiva izhaja, da v predlogu ZVOPPOKD niso preneseni členi 17, 26, 40, 47(5) in 52 Direktive. Prav tako ugotavljamo, da bi bilo smiselno (priporočljivo v samostojnem členu) splošno opredeliti, kdaj se za obdelave osebnih podatkov s strani pristojnih organov za druge namene (namene, ki jih ne pokriva člen 1), uporabljajo določne Splošne uredbe o varstvu podatkov (to izhaja iz člena 9 Direktive) oz. razmerje do novega sistemskega predpisa (ko bo ta sprejet, do takrat pa ZVOP-1) in do Zakona o informacijskem pooblaščenec.

V zvezi s tem velja glede prenosa členov 18 in 45 Direktive splošno opozoriti tudi na resne posledice pomske nejanosti, ki izhajajo iz tega, da predlog ZVOPPOKD ne sledi dikciji Direktive, ki se glasi »dejanja obdelave, ki jih izvajajo sodišča, kadar delujejo kot sodni organ.«. Predlog ZVOPPOKD bi po mnenju IP moral slediti besedilu Direktive (v posameznih členih govori predlog ZVOPPOKD npr. o »kazenski zadevi sodišča«, Direktiva pa v 18. členu o »sodni odločbi ali kazenski evidenci ali sodnem spisu, ki se obdelava med kazensko preiskavo in kazenskim postopkom«). Posledično bi to lahko pripeljalo do nedopustnega širjenja izjem glede uveljavljanja pravic posameznikov, nejasnosti glede

pristojnosti za nadzor s strani IP in celo odsotnosti nadzora na nekaterih področjih obdelav osebnih podatkov s strani organov kazenskega pregona, ki imajo lahko resne posledice za posameznike. IP želi v zvezi s prejetim gradivom zato ponovno posebej izpostaviti **nujnost ustrezne ureditve pristojnosti IP glede nadzora in obravnave pritožbenih postopkov**. Slovenija mora tudi v tem delu spoštovati in ustrezno uzakoniti obveznosti v zvezi s članstvom v Schengenskem prostoru, določbe Splošne uredbe in zahteve Direktive.

Dodatno izpostavljamo nujnost strokovne uskladitve in jasne ureditve pritožbenega postopka glede izvajanja pravic po Direktivi (in Splošni uredbi), pri čemer mora biti jasno, da je omejevanje pravic dopustno zgolj v omejenem obsegu, za določen čas ter takrat ko je to nujno in v obsegu, ki je sorazmeren glede na zasledovane zakonite cilje. Kot je IP že večkrat izpostavil, bi bilo po mnenju IP smiselno postopek urediti enotno, kot doslej. Prav tako pa pri tem ne sme priti do nižanja standardov glede na veljavne določbe ZVOP-1 in, kot jih zahtevajo obveznosti Slovenije iz veljavnih EU in mednarodnih predpisov.

Posebne dodatne pozorosti mora biti v okviru nadaljnjih naporov glede priprave ZVOPPOKD deležna tudi ureditev prekrškovnih določb v predlogu ZVOPPOKD, zlasti v delu, ki opredeljuje sankcije kršitev bistvenih določb (številne so namreč glede na predlog ZVOPPOKD nesankcionirane).

Glede na vse navedeno bi moral biti ZVOPPOKD glede na pomen in posledice za varstvo pravic posameznikov v razmerju do organov pregona in izvajanja kazenskih sankcij v praksi nujno s strani predlagatelja deležen resnega dodatnega premisleka in dopolnitev.

Dodatno ugotavljamo, da predlog ZVOPPOKD ne ureja področja ureditve videonadzora, kar samo po sebi ni sporno, pomeni pa, da bo to materijo v delu, ko gre za obdelave za namene po Direktivi, moral urediti ustrezen področni predpis.

Ob tem v razmislek dajemo tudi vprašanje ustrezne naslovitve težav z arhiviranjem, ki imajo na tem področju lahko še posebej resne posledice. Direktiva v členu 4 določa, da obdelava podatkov s strani istega ali drugega upravljavca lahko vključuje arhiviranje v javnem interesu, znanstveno, statistično ali zgodovinsko uporabo za namene iz člena 1(1) Direktive, če je zagotovljena ustrezna zaščita pravic in svoboščin posameznikov, na katere se osebni podatki nanašajo. Kot je seznanjen IP iz različnih vprašanj, ki jih prejema, so težave zlasti z izvajanjem ZVDAGA v praksi ((ne)prevzem gradiva s strani Arhiva RS in *de facto* trajna hramba osebnih podatkov v prostorih samih zavezancev). Priprava predloga ZVOPPOKD bi se po oceni IP lahko in morala dotakniti tudi tega vprašanja.

V nadaljevanju konkretno pri nekaterih ključnih posameznih členih izpostavljamo primere, kjer bi bile še potrebne dopolnitve.

K I. POGLAVJU

K 4. členu – pomen izrazov

V 18. točki bi bilo treba izraz »nadzorne osebe« bodisi opredeliti manj konkretno bodisi razširiti (vsaj še npr. na namestnike in na druge, izrecno pooblaščen strokovne osebe IP), podobno kot je bilo to urejeno v 44. členu zadnje verzije ZVOP-2 (različica 29. 11. 2019). Vsebinsko omejevanje same organizacije dela, ki presega določanje zahtevnih kriterijev za izvajanje nalog nadzor (kot npr. izpit iz ZIN, oz. zahteve po ZInfP za državne nadzornike), bi lahko pomenilo poseg v neodvisnost nadzornega organa glede na zahteve člena 42(5) Direktive, ki določa, da: »Vsaka država članica zagotovi, da vsak nadzorni organ izbere in ima svoje osebe, ki ga usmerja izključno član oziroma člani zadevnega nadzornega organa.«.

V točki 21 ni ustrezno opredeljen pojem anonimizacija, glede na definicijo pojma »osebni podatki«, kot izhaja iz točke 1 člena 3 Direktive. Definicija bi morala zajemati povezavo z določenim ali določljivim posameznikom, kot je bilo opredeljeno v preteklih verzijah besedil. Izključitev besedila »določljiv« namreč zoži obseg osebnih podatkov, ki so predmet varstva in s tem ni skladna z Direktivo.

K 6. členu – zakonitost obdelave

1. odstavek: med zahtevane elemente, ki morajo biti opredeljeni z zakonom bi bilo treba dodati »namen obdelave« in »cilje obdelave«, kot to izhaja iz člena 8 Direktive. V nasprotnem primeru je besedilo neskladno tako s členom 8. Direktive kot tudi z 38. členom Ustave RS, ki med drugim zahteva, da mora zbiranje, obdelovanje, namen uporabe, nadzor, in varstvo tajnosti osebnih podatkov določati zakon. Ni namreč mogoče šteti, da opredelitev vseh področij veljave predloga ZVOPPOKD iz 1. člena šteje kot določitev namena. To bi pomenilo, da lahko vsak zavezanec po predlogu ZVOPPOKD vse podatke obdeluje poljubno za vse različne namene iz svojih pristojnosti.

2. odstavek: enako kot pri prvem odstavku, ni opredeljena vezanost na zakonsko določene konkretne namene.

3. odstavek: opredelitev, da lahko pristojni organi neomejeno obdelujejo vse javno objavljene osebne podatke brez zamejitve takšne obdelave na situacije, ko je to nujno in sorazmerno, pomeni dovoljenje za neomejeno rabo podatkov na spletu, iz družbenih omrežij ipd. To npr. konkretno pomeni lahko tudi fotografije, ki se jih potem nadalje uporabi za prepoznave. Takšno pooblastilo je preširoko z vidika Ustave RS, saj ni vezano na konkreten primer, ki ga preiskujejo, ampak dovoljuje množično zajemanje vseh javno dostopnih podatkov, tudi v nasprotju s 1. odstavkom tega člena. Takšna obdelava ni sorazmerna, ni vezana na nujno potrebnost za konkretni primeri niti ni zahteve, da se zagotovi ustrezna zaščita pravic in svoboščin posameznika, kot to npr. za posebne vrste osebnih podatkov določa člen 10 Direktive.

4. odstavek: določba je preširoka, ne zahteva nujne potrebnosti, niti zagotovitve ustrezne zaščite pravic in svoboščin posameznika, kot to npr. za posebne vrste osebnih podatkov določa člen 10 Direktive.

K 7. členu – zakonitost obdelave posebnih vrst osebnih podatkov

Zgoraj podane pripombe glede potrebe po ustrezni ureditvi zakonitosti obdelave osebnih podatkov se nanašajo tudi na ureditev obdelave posebnih vrst osebnih podatkov glede na to, da se določba sklicuje na 6. člen. Ob izpostavljanju tudi, da v tem členu posledično niso ustrezno prenesene določbe člena 10 Direktive, ki obdelavo posebnih vrst osebnih podatkov na načelni ravni prepoveduje, razen pod določenimi pogoji. Tako npr. dodatne varovalke za posebne vrste osebnih podatkov, kot jih opredeljuje 7. člen predloga ZVOPPOKD, ne morejo doseči namena oz. niso smiselne, če je zakonito množično zbiranje vseh podatkov, ki so na spletu.

K 8. členu – obdelava osebnih podatkov za druge namene

Dikcija člena, zlasti 2. odstavka, ni jasna in ni skladna s členi 8 in 9 Direktive. Sklic ni ustrezen, saj ne gre za situacijo iz člen 6(4) Splošne uredbe. Posledično ni povsem jasno, kaj naj bi pravzaprav ta člen omogočal, kakšne morebitne prenose podatkov med organi za druge namene. Predlagamo, da se člen uskladi s členi Direktive.

K 9. členu – avtomatizirano odločanje

1. odstavek: treba bi bilo jasno zapisati, da mora zakon vselej zagotavljati ustrezno zaščito pravic in svoboščin posameznika. Možnost pregleda in izraza lastnega stališča ne pomeni, da te zaščite ni

treba zagotavljati oziroma da to zadostuje za ustrezno zaščito. Prav tako mora biti jasno, da mora biti tovrstna obdelava vedno določena z zakonom. Dikcija 'oziroma' bi namreč lahko dopuščala branje, da zakonska določitev obdelave ni vedno nujna.

4. odstavek: dikcija ni skladna s členom 11(3) Direktive, ki prepoveduje vsakršno oblikovanje profilov, ki ima za posledico diskriminacijo posameznikov na podlagi posebnih vrst osebnih podatkov, in ne le oblikovanje profilov z avtomatizirano obdelavo.

K II. POGLAVJU

K 12. členu – uveljavljanje pravic pred pristojnim organom, obdelovalcem ali nadzornim organom

Manjka vsebina iz člena 17 Direktive – t.i. indirektni dostop – uresničevanje pravic posameznika preko IP kot nadzornega organa. Odstavek sicer govori o uveljavljanju pravic pred nadzornim organom, vendar ne v smislu indirektnega dostopa. Ni povsem jasen namen te določbe.

K 13. členu – omejitev vpogleda v spis

Pogojna omejitev vpogleda v spis urejena nejasno. Razlogi za omejitve niso zgolj škodovanje uradnim postopkom, lahko je npr. varstvo pravic tretjih. Omejitev vpogledov v spis ni ustrezno urejena za vse ravni odločanja enako in za vse postopke enako.

K 15. členu – zavarovanje osebnih podatkov, ki so predmet postopka

2. odstavek: v praksi bo izvajanje te določbe zelo oteženo, saj ni jasno, kako se bo presojalo, da izdelava kopije ovira izvajanje nalog. Vsak nadzor je z vidika dodatnega dela za zavezance ovira, saj pomeni dodatno obremenitev.

K 16. členu – izvršba

3. odstavek: niso upoštewane situacije morebitne izvršbe zoper drugega upravljavca.

K 18. členu – uresničevanje pravic na podlagi drugih zakonov

Določbo bi bilo treba uskladiti z dikcijo Direktive (člena 18 in 45). Dikcija kot je predlagana, pomeni lahko nejasno in preširoko omejitev pravic posameznikov. Pojem »kazenska zadeva sodišča« namreč glede na predlog ZVOPPOKD pomeni »kazensko zadevo iz pristojnosti sodišča s splošno pristojnostjo, kot jo določa zakon, ki ureja sodišča«, Direktiva pa govori o »osebni podatkih navedenih v sodni odločbi ali kazenski evidenci ali sodnem spisu, ki se obdela med kazensko preiskavo in kazenskim postopkom«. V zvezi s tem uvodna določba 49 Direktive določa, »kadar se osebni podatki obdelujejo med kazensko preiskavo in v sodnem kazenskem postopku, bi morale biti državam članicam omogočeno, da zagotovijo, da se uresničevanje pravic do informacij, dostopa in popravka ali izbrisa osebnih podatkov in omejitve obdelave izvajajo v skladu z nacionalnimi predpisi o sodnih postopkih«.

K 19. členu – komunikacija s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki

3. odstavek: ni skladen s členom 12(4) Direktive, ki zahteva, da se informacije iz člena 13 in vsa sporočila in ukrepi iz členov 11, 14-18 in 31 zagotavljajo posamezniku brezplačno (razen če so zahteve posameznika očitno utemeljene ali pretirane). Predlog ZVOPPOKD pa določa brezplačnost ožje.

K 20. členu – ravnanje z očitno neutemeljeno ali pretirano zahtevo

Besedilo člena dopušča omejevanje pravic posameznika v večjem obsegu, kot ga dopušča člen 12 Direktive glede na naravo osebnih podatkov v zbirkah organov kazenskega pregona. Tako je na primer zelo široka definicija razumnih stroškov postopkov (Direktiva govori o adiminstrativnih stroških),

prav tako pa se definicija pretirane zahteve opredeljuje časovno zelo omejeno (dopušča se zahtevo le vsaka dva meseca, sicer šteje taka ponovljena zateva za pretirano). V primeru zbirk policije je lahko zahteva za seznanitev z lastnimi osebnimi podatki brezplačno zgolj na dva meseca povsem neprimerna in pomeni nedopustno omejevanje pravic (npr. vpis v Schengenski informacijski sistem). Taka ureditev je že bila tudi predmet pripomb s strani nadzornih organov EU.

Prav tako ni nikjer opredeljeno, da upravljavec nosi dokazno breme očitne neutemeljenosti ali pretiranosti zahteve, kot to izhaja iz člena 12(4) Direktive.

Glede tega Direktiva v uvodni določbi 40 določa med drugim: »Upravljavec bi moral biti zavezan, da na zahtevo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, odgovori brez nepotrebnega odlašanja, razen če upravljavec uporablja omejitve pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v skladu s to direktivo. Če so poleg tega zahteve očitno neutemeljene ali pretirane, kot v primeru, ko posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, nerazumno in neprestano zahteva informacije ali zlorabi svojo pravico do informacij, na primer z navajanjem napačnih ali zavajajočih informacij pri oddaji zahteve, bi moral upravljavec imeti možnost zaračunati razumno pristojbino ali pa zavrniti ukrepanje v zvezi s to zahtevo.« Dodatno glede časovne omejitve uveljavljanja pravic Direktiva v uvodni določbi 43 določa med drugim: »Posameznik bi moral imeti pravico dostopa do podatkov, ki so bili zbrani v zvezi z njim, in do enostavnega uresničevanja te pravice v razumnih časovnih presledkih, da bi se seznanil z obdelavo in preveril njeno zakonitost.«

Zgolj časovni rok ne bi smel biti edini razlog za zavrnitev, pomembna bi morala biti npr. tudi vsebina in presoja ali po vsebini posameznik dobi drugačne podatke/odgovor.

K 21. členu – dajanje splošnih informacij

1. odstavek – točka 8: Direktiva določa »kadar je to ustrezno, kategorije ...« in ne »če so informacije o tem na razpolago« – lahko razumljeno kot bistvena razlika v škodo posameznika.

2. odstavek: zelo splošna in nedorečena omejitev zagotavljanja informacij posamezniku. Direktiva v členu 13(3) določa možnost omejitev zgolj z jasno določenimi taksativnimi pogoji ob upoštevanju nujnosti in sorazmernosti.

3. odstavek: Direktiva določa tudi, da se z zakonom določi, kdaj se zahteva proaktivno posredovanje (oz. objava) podatkov iz točk 7-9 prvega odstavka 21. člena predloga ZVOPPOKD.

K 22. členu – pravica do dostopa do osebnih podatkov

3. odstavek: omejitev pravice do dostopa je določena preširoko, splošno in nedorečeno.

K 23. člen – omejitve pravice do dostopa do osebnih podatkov

1. odstavek: Pogoji za omejitve pravice do dostopa naj sledijo določbam Direktive (člen 15). Predlog ZVOPPOKD ne sledi Direktivi in posledično dopušča več prostora oziroma manj stroge pogoje za omejitve pravice. Ob tem poudarjamo, da morajo biti omejitve v zakonu zlasti dovolj konkretno določene, časovno omejene, spoštovati morajo temeljne pravice in zakonite interese zadevnega posameznika ter zgolj v obsegu, ki je nujno potreben in sorazmeren v demokratični družbi (pri opredelitvi omejitev je treba torej upoštevati tudi prakso Ustavnega sodišča in Evropskega sodišča za človekove pravice).

3. odstavek: predlagamo dopolnitev: »... ne navede konkretnih razlogov...«.

5. odstavek: omejitev je opredeljena preširoko.

K 24. členu – pravica do popravka ali izbrisa osebnih podatkov in do omejitve obdelave

1. odstavek: zadnji stavek ni ustrezen, možnost predložitve dopolnilne izjave ne bi smela biti vezana le na določene primere. Prav tako ni predviden postopek obveščanja posameznika o zavrnitvi popravka/izbrisa.

4. odstavek: ugotavljamo, da niso ustrezno urejeni omejevalni razlogi glede zagotavljanja informacij o zavrnitvi iz člena 16(4) Direktive. Prav tako ni predvidena obveznost obveščanja posameznika v primeru zavrnitve

K 25. členu – pravna sredstva

Zakon nikjer ne opredeljuje pooblastil IP v pritožbenem postopku. Zgolj sklic na uporabo ZUP v tem primeru, ko gre za uveljavljanje ustavnih pravic posameznikov nasproti organom kazenskega pregona, glede katerih je posameznik v najbolj podrejenem položaju, po mnenju IP ne zadošča.

Kot je IP opozoril že večkrat (zadnjič v mnenju IP št. 007-52/2018/61 z dne 14. 2. 2020, dostopno na spletni strani: https://www.ip-rs.si/fileadmin/user_upload/Pdf/pripombe/2020/MP_ZVOP2_mnenje_IP_jan2020_koncno.pdf) bi bila glede na naravo ustavno zagotovljenih pravic posameznika po 38. členu Ustave RS (v zvezi s členi 12-18 in 52-55 Direktive) z vidika dostopnosti postopka za posameznika in jasnosti ureditve za upravljavce ter nadzorni organ optimalna rešitev uvedba jasnih procesnih pravil za vodenje *sui generis* pritožbenega postopka na področju uveljavljanja pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

Možna rešitev bi bila ureditev inšpekcijskih pooblastil (kot je bilo v predhodnih verzija besedil) tudi pri obravnavi pritožbenih postopkov, in sicer tako, da se doda besedilo »in pritožbenih postopkov iz 25. člena tega zakona« v uvodnem besedilu za besedami »... inšpekcijskih nadzorov ...« prvega odstavka 29. člena predloga ZVOPPOKD.

K 27. členu – izvajanje postopkovnih dejanj brez prisotnosti

Omejitev bi morala glede na naravo pravic veljati tudi v postopkih pritožb pri IP v zvezi z uveljavljanjem pravic posameznikov. V kolikor se zdi v teh primerih omejevalni razlog 'javni interes' preširok, bi se lahko v pritožbenih postopkih taka omejitev vezala na razloge iz člena 15(1) Direktive.

2. odstavek: sklici niso jasni, zato namen in pomen te določbe ni povsem jasen.

K 29. členu – nadzorna pooblastila v inšpekcijskih postopkih

1. odstavek:

- točka 1 uskladiti pojmovno – beseda prenos osebnih podatkov (in ne iznos);
- točka 6 – predlagamo, da se točka glede zapečatenja razširil še na opremo in elektronske naprave, ki služijo za obdelavo osebnih podatkov;
- predlagamo, da se doda še nova dodatna točka, v kateri se zapiše pooblastilo, da lahko brez predhodne najave in brez navzočnosti upravljavca ali obdelovalca, njegovega zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca IP pregleduje vsebino in preverja način delovanja zavezančevih spletnih strani in drugih javno dostopnih storitev informacijske družbe, če je to nujno zaradi »...« (podobno kot v zadnji verziji ZVOP-2 z dne 29. 11. 2019), saj ni izključeno, da se tudi na spletnih straneh organov ne bodo hote ali nehote pojavili osebni podatki, ki tam ne bi smeli biti objavljeni oz. ne bi smeli biti javno dostopni;
- točka 8 (črtana) – IP se ne strinja s črtanjem te točke, saj bi to lahko pomenilo, da IP nima pooblastil po ZIN in ZinfP.

2.-4. odstavek: možnost odklonitve izvedbe pregleda in zahteva po sodni odredbi, kot sta opredeljeni, krnita učinkovitost in možnost izvajanja nadzorov s strani IP, saj ni jasno, kdaj lahko organ ali obdelovalec zavrneta pregled ali zavarovanje. Naprava je npr. vedno »skriti« prostor, torej je zelo lahko zavrniti tak pregled. Prav tako ni jasno, kaj je prostorska in komunikacijska zasebnost – uvajanje pojmov, ki nimajo reference v zakonu, zveni, kot da je že v zakonu napisano, kaj mora zavezanec reči, če želi ovirati izvedbo nadzora, tako da zavrne pregled.

Nadalje je opredeljeno, da preiskovalni sodnik z odredbo odloči, da se pregled izvede, če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je pristojni organ ali obdelovalec huje kršil ali krši določbe zakona. To dejansko pomeni, da za vse druge kršitve, ki niso hujše, izvedba nadzora *de facto* ni mogoča. To viša standarde, kdaj se sploh sme vpogledati, pri čemer ni nikjer pravno gotovo opredeljeno, kaj je »hujša kršitev« in po čem se to presoja. Taka omejitev po mnenju IP ni skladna s členom 47(1) Direktive.

Odredbe tega dela nesorazmerno omejujejo pristojnosti IP, zato bi bilo treba v drugem odstavku, ki omejuje pristojnosti IP, jasno zapisati, da lahko upravljavec oporeka zgolj pregledovanju tistega dela elektronskih naprav, kjer bi lahko prišlo do posega v komunikacijsko zasebnost posameznika ter tistih prostorov, kjer bi lahko prišlo do posega v zasebnost zaposlenih pri organu (npr. predalov pisalnih miz zaposlenih), sicer bi lahko organ ali obdelovalec vedno zavrnila pregled s sklicevanjem na »skriti« prostor ali »zavarovanje« elektronskih naprav.

K 30. členu – inšpekcijski ukrepi

2. odstavek: nejasna in z Direktivo neskladna dikcija pojma »kazenske zadeve sodišča«, pri čemer se s tem omejuje pristojnosti IP, poleg omejitev iz 76. člena. Nujno uskladiti z določbami člena 45 Direktive.

K 31.-36. členu – inšpekcijski nadzor v interesu prijavitelja s posebnim položajem

Smiselno bi bilo določiti rok za vložitev take prijave (časovno opredeljeno odkar je posameznik izvedel za kršitev).

Določbe so deloma nejasne glede prekrivanja postopkov inšpekcij na podlagi prijave prijavitelja s posebnim položajem in v javnem interesu. Najbolj kritično se zdi, da lahko organ šele po izvedenem posebnem postopku, kjer zavaruje pravico posameznika, izvede tudi običajni postopek v javnem interesu, če izhaja, da so kršene tudi pravice drugih (36. člen), kar ni redko. Takšno vodenje postopka ni ekonomično. Prav tako je pri tem sporno, kakšne so možnosti, če iz pritožbe posameznika izhaja, da gre za kršitev splošne narave? Bi moral nadzorni organ poskrbeti za pravice vseh v javnem interesu in ne odločiti o pravici enega ali v vmesnem času več mesecev dopuščati kršitve drugih (npr. če je zahtevan izbris podatkov, kjer že iz pritožbe izhaja, da se kršijo pravice mnogih zaradi nespoštovanja roka hrambe, ali pa gre za nezakonito obdelavo osebnih podatkov večjega števila posameznikov).

Nadzorni organ bi moral imeti možnost samostojne presoje, ali bo vodil postopka sočasno, oziroma morda pojasnil pritožniku, da bo vodil običajno inšpekcijo v javnem interesu, če tako narekujejo okoliščine in pravice drugih. Takšen je tudi sistem v drugih državah članicah, kakor izhaja iz čezmejnih postopkov. Vedno bi moral imeti IP možnost, da izbere najboljši postopek z vidika varovanja pravic posameznikov in ne le prijavitelja. V tem primeru pa je treba jasno opredeliti, kakšen je statusa prijavitelja, ki si želi biti stranka postopka.

Ob tem iz previdnosti opozarjamo, da je to vprašanje pomembno tudi v fazi priprave predpisov za uporabo Splošne uredbe o varstvu podatkov z vidika uskladitve s pravili čezmejnega sodelovanja v

postopkih. Dodatno opozarjamo, da so roki, v katerih mora organ zaključiti postopek nerealni, če bi šlo za čezmejni primer.

IP se sprašuje o razmerju med postopki po npr. 32. členu in pritožbenimi postopki po 25. členu. Ni jasna struktura možnih postopkov, ki bodo lahko sledili iz ene prijave/pritožbe. Ta je lahko velikokrat takšna, da bi lahko sodila pod vse tri vrste postopkov (pritožbeni postopek, postopek inšpekcije v interesu prijavitelja s posebnim položajem in postopek inšpekcije v javnem interesu). Ni jasno, kako oz. na podlagi katerih meril bo IP odločil v takšnem primeru, kateri postopek bo vodil.

V delu, ki se nanaša na podajanje pripomb s strani prijavitelja in pristojnih organov po 33. in 34. členu predloga ZVOPPOKD IP opozarja, da ni jasno, kako naj bi se te pravice uresničevale postopkovno v praksi in kaj je njihov namen. Gre za zagotavljanje kontradiktornosti? V običajnem inšpekcijskem se namreč kontradiktornosti zagotavlja tako, da nadzorni organ zavezanca pozove, zavezanec odgovori, pred izdajo odločbe mu nadzorni organ pošlje »predodločbo« torej seznanitev z ugotovitvami, na katero se ta lahko odzove itd. V posebnem inšpekcijskem postopku pa je predlagana ureditev drugačna in njena izvedba ni jasna. V določenih primerih naj bi se npr. pošiljalo osnutek odločbe (gre za »predodločbo?») v pripombe obema stranema. Tudi terminološko je z vidika pravne varnosti in urejenosti postopka nevarno urejanje postopka z uporabo različnih in pravno nedorečenih ter nejasnih pojmov.

K 38. členu – uvedba inšpekcijskega nadzora na pobudo drugih organov

Ni jasno, kakšno je ob zgoraj navedenem razmerje med vsemi vrstami inšpekcijskih postopkov.

K III. POGLAVJU

K 40. členu – vgrajeno in privzeto varstvo osebnih podatkov

1. odstavek: IP predlaga, da se kot primer ukrepov doda besedna zveza: »kot je psevdonimizacija« (enako dikcijo vsebuje člen 20(1) Direktive).

K 41. členu – skupni upravljavci

1. odstavek: IP izpostavlja, da morajo biti nameni določeni z zakonom, ne določijo jih izvorno skupni upravljavci. To bi moralo biti jasno razvidno iz te določbe.

K 44. členu – evidenca dejavnosti obdelave

5. odstavek: med oblikami vodenja evidenc obdelav bi bilo treba dodati tudi elektronsko obliko kot določa tudi člen 24(3) Direktive.

K 45. členu – vodenje dnevnikov

5. odstavek: IP izpostavlja, da je glede na roke zastaranja in cilje učinkovitega izvajanja nadzora 2-letni rok hrambe podatkov o sledljivosti obdelav prekratek za učinkovito zagotavljanje nadzora zakonitosti obdelav osebnih podatkov. Predlagamo, da se določi rok 5 let.

6. odstavek: upoštevajoč zgoraj navedeni ni jasno na čem temelji ocena, da navedena dejanja obdelave (PNR/API) predstavljajo večja tveganja kot vse druge oblike zbiranja in obdelav osebnih podatkov, ki jih vodi policija in, ki vsa pomenijo resne posege v zasebnost posameznikov.

K 46. členu – preverjanje kakovosti osebnih podatkov

4. odstavek: na koncu stavka vsebinsko manjka besedilo: »njihovo obdelavo«.

K 47. členu – razlikovanje med različnimi kategorijami posameznikov

1. odstavek: 1. točka niža standard opredeljen v členu 6 Direktive, saj zajema vse osumljence, ne le tiste, zoper katere obstaja utemeljen sum, da so storile kaznivo dejanja ali ga nameravajo storiti.

K 48. členu – razlikovanje med osebnimi podatki, ki temeljijo na dejstvih, in osebnimi podatki, ki temeljijo na osebnih ocenah

Predlog ZVOPPOKD ne opredeljuje, na kakšen način se izvaja naknadno preverjanje ocen. IP predlaga konkretizacijo določbe.

K 49. členu – predhodno posvetovanje z nadzornim organom

Nomotehnično bi bilo verjetno bolj pravilno, da je člen z oceno učinka pred členom o predhodnem preverjanju in ne obratno.

4. odstavek: v primerjavi s členom 28(5) Direktive manjka, da mora nadzorni organ o podaljšanju roka in razlogih za to obvestiti pristojni organ in po potrebi obdelovalca.

K 50. členu – ocena učinka

1. odstavek: ni razvidno, zakaj je predlagatelj uporabil namesto besed 'vrsta obdelave' pojmovno zvezo 'kategorija obdelave'.

K 51. členu – varnost obdelave

2. odstavek: 14. točka – ni ustrezno poimenovana, ne gre za dostopnost, primernejši izraz bi bil razpoložljivost.

K 52. členu – obvestilo nadzornemu organu o kršitvi varnosti osebnih podatkov

1. odstavek: po tej določbi se o vseh kršitvah obvešča nadzorni organ, tudi o tistih, za katere ni verjetno, da bi bilo s kršitvijo varstva osebnih podatkov povzročeno tveganje za pravice in svoboščine posameznikov. Smiselno bi bilo slediti določbam člena 30 Direktive in vključiti ta pogoj, sicer bo IP obveščen o marsikateri »banalni« stvari.

K 55. členu – pooblaščen oseb za varstvo osebnih podatkov

Manjka določba člena 33(1) Direktive, da: »Države članice določijo, da upravljavec zagotovi, da je pooblaščen oseb za varstvo podatkov ustrezno in pravočasno vključena v vse zadeve v zvezi z varstvom osebnih podatkov.«.

K 56. členu – pogoji za določitev pooblaščen osebe za varstvo osebnih podatkov

1. odstavek: IP ocenjuje, da bi kot nujni (in ne alternativni) pogoj za imenovanje pooblaščen osebe moralo biti obvezno strokovno znanje o zakonodaji in praksi na področju varstva podatkov, kot to določa člen 32 Direktive. Temu namreč ne zadosti alternativna opredelitev, kot jo je določil predlagatelj: znanja s področij varstva podatkov ali tajnih podatkov ali informacijske varnosti.

K 57. členu – naloge in upravičenja pooblaščen osebe za varstvo osebnih podatkov

2. odstavek: pooblaščen oseb ima dostop do vsebine vseh osebnih podatkov, ki jih obdeluje pristojni organ. IP se sprašuje o potrebnosti in primernosti tako zelo širokega pooblastila, ki ne predvideva nikakršnih izjem in presega pooblastila IP kot nadzornega organa.

K 58. členu – pooblaščen oseb za varstvo osebnih podatkov pri Nacionalni enoti za informacije o potnikih

2. odstavek: neustrezno oblikovana določba. To ni materija tega zakona (urejanje razmerij oziroma imenovanj znotraj policije, bi bilo treba urediti v področni zakonodaji, ki določa pooblastila in delo policije).

K IV. POGLAVJU

K 62.-65. členu – izvajanje strokovnega nadzora

Nujno bi bilo določeneje navesti, kdo so organi, ki lahko opravljajo strokovni nadzor, saj so jim podeljena izredno široka pooblastila. Dejansko imajo širše možnosti obdelave podatkov kot IP (nobenih omejitev).

K 66. členu – posredovanje osebnih podatkov, ki ga izvedejo osebe javnega sektorja

2. odstavek: IP izpostavlja, da morajo tudi pravne osebe zasebnega sektorja imeti za pridobivanje osebnih podatkov pravno podlago, kot izhaja iz Splošne uredbe o varstvu podatkov, zato ne zadošča le, da se 'obvežejo', da podatkov ne bodo obdelovale za drug namen. V kolikor želi predlagatelj s tem ustvariti pravno podlago, bi moral zahtevati višji pravni standard in opredeliti ustrezne druge učinkovite varovalke oz. omejitve kot npr. pravni interes izkazan v konkretnem primeru, saj gre za podatke iz zbirk organov pregona, katerih razkritje ima lahko resne posledice za posameznike.

K 67. členu – posredovanje osebnih podatkov, ki ga izvedejo osebe zasebnega sektorja

IP opozarja, da bi moral predlagatelj člen nujno dopolniti v smislu zahteve za obstoj pravne podlage kot predpogoja za kakršnokoli posredovanje oz. pridobivanje podatkov, v nasprotnem primeru se izniči celoten sistem varstva in zagotavljanja zakonitosti obdelave osebnih podatkov.

K 68. členu – postopek posredovanja osebnih podatkov

1. odstavek: člen ni jasen z vidika namena in konteksta posredovanja ter ustreznih varovalk za zagotavljanje varstva podatkov ter zakonitosti obdelave.

K V. POGLAVJU

K 69. členu – splošna pravila za prenos osebnih podatkov

1. odstavek: točka 2 – nepotrebna uporaba izraza »subjekt«. Ni jasno koga naj bi ta izraz predstavljal? Zadostovala bi samo navedba pristojnega organa

2. odstavek: preširoka in presplošna opredelitev izjeme (npr. varstvo bistvenih političnih in gospodarskih interesov), ki presega oz. ni skladna z določbami člena 35(2) Direktive.

K 71. členu – prenos osebnih podatkov z uporabo ustreznih zaščitnih ukrepov

1. odstavek: delno neskladna uporaba pojmov glede na določbe člena 37 Direktive primerneje »pravno zavezujoč akt« (ne pravni akt).

K 72. členu – izjeme za posamezne primere

Člen vsebinsko ni skladen s členom 38 Direktive, saj dopušča prenose v bistveno večjem obsegu (posebej ni skladna oz. je vsebinsko bistveno širša točka 3 prvega odstavka 72. člena predloga ZVOPPOKD). Direktiva v členu 38 dopušča prenose v primerih, ko niso izpolnjeni pogoji po členu 36 oz. po členu 37, le če je prenos potreben in (kumulativno) če gre za enega od navedenih primerov.

K 73. členu – posebni prenosi določenim uporabnikom v tretjih državah

Določbe člena 39 Direktive načeloma niso mišljene kot široko opredeljena izjema za vse primere, kar dejansko izhaja iz besedila 73. člena predloga ZVOPPOKD. V členu glede na to manjka določba, da ne gre za samostojno pravno podlago za prenos osebnih podatkov, ampak morajo biti poleg v členu 39 Direktive navedenih pogojev najprej in kot predpogoj izpolnjeni tudi vsi ostali pogoji za zakonitost

obdelave (kot izhajajo iz Direktive). To določa člena 39(1) Direktive, ki zahteva kot predpogoj, da: »so izpolnjene zahteve iz drugih določb te direktive«.

V določbi prav tako manjka obveznost obveščanja nadzornega organa (IP) o prenosih na podlagi tega člena, kar prav tako izhaja iz člena 39 Direktive.

K 75. členu – pristojnosti nadzornega organa

1. odstavek: ni jasno, kaj so pritožbeni postopki po tem zakonu.

2. odstavek: opredelitev kdo lahko sodeluje pri inšpekcijskem nadzoru (»strokovno osebje nadzornega organa s področja informacijskih in komunikacijskih tehnologij«) ni skladno z določbo člena 42(5) Direktive, in lahko pomeni poseg v samostojnost in neodvisnost nadzornega organa. Prav tako izpostavljam uskladitev besedne zveze »nadzorne zveze« na način, ki bo skladen s členom 42(5) Direktive.

K 76. členu - omejitve pri izvajanju nadzorov

Nejasna uporaba pojma »kazenska zadeva sodišča« (pomeni kazensko zadevo iz pristojnosti sodišča s splošno pristojnostjo, kot jo določa zakon, ki ureja sodišča), ki sicer ne obstaja. Posledično ni jasno, kaj vse bi lahko obsegalo osebne podatke, ki se obdelujejo v kazenski zadevi sodišča in so posledično izvzeti iz nadzora IP. Predlagamo, da se besedilo člena uskladi s členom 45 Direktive.

K 77. členu – medsebojna pomoč

Določba ureja le enostransko oziroma enosmerno pravno pomoč (IP drugim nadzornim organom, obratno pa ne).

Člen bi bilo treba uskladiti s členom 50 Direktive ter urediti situacije, ko bi IP druge nadzorne organe prosil za pomoč, oz. bi se pokazala potreba za medsebojno pomoč in sodelovanje z drugimi nadzornimi organi.

K VII. POGLAVJU

K 78.-80. členu – prekrškovne določbe

Prekrškovnih določb v tej fazi ni mogoče podrobneje dokončno komentirati. Že zdaj pa je mogoče ugotoviti, da številne prekrškovne določbe manjkajo oz. niso sankcionirane. Ni npr. kazenskih določb za kršitve določb o pravicah posameznikov, manjka sankcija za odgovorno osebo, ki zaupa obdelavo pogodbenemu obdelovalcu v nasprotju z določbami 42. člena ali če pri povezovanju zbirk osebnih podatkov ravna v nasprotju z 61. členom.

Lepo vas pozdravljamo,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka